

Det var på Isted hede (Det var en sommermorgen)

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1850 Melodi: P. Heise 1864

1.

Det var en sommermorgen,
endnu før det blev dag,
da yppedes på heden
et Holger-Danske-slag.
Da sol stod op i øster,
den næppe var at se,
og alle fuglerøster,
i struben kvaltes de.

2.

Det var på Isted Hede
og så i Øvre-Stolk,
for gamle Danmarks ære
da stred det danske folk,
ja, for den danske tunge
og for det danske land
stred heltene de unge
som gamle Hildetan!

3.

Dér faldt den gamle nordmand,
den djærve Schleppegrell,
han regned mer ej kugler,
end hagl det hårde fjeld!
Dér faldt den bolde Læssøe
i helte-manddoms-år,
og for den danske løve
det var et hjertesår!

4.

Der faldt i ungdoms blomster
så mangel modig svend,
at tysken tror det næppe,
vi mange har igen.
Dog synger danske drenge,
de slår i vænget top:
som blomsterne i enge
hvert år de vokser op!

5.

Tak være danske piger,
som græde nu i løn
for broder og for bejler,
som moder for en søn!
de holdt dem ej tilbage
med bange suk og gråd,
men sang for dem med Brage:
Vågn op til heltedåd!

6.

Guds fred med vore døde
i Danmarks rosengård!
Guds fred med dem, som bløde
af dybe hjertesår!
vor kærlighed med alle,
de store og de små,
som ville stå og falde
med løven askegrå!

7.

Gud gav en herlig sejer
den lange sommerdag,
fra morgengry til middag
det tordned slag i slag,
men da i middagsstedet
man så den gyldne sol,
da vundet var guldsædet
til Danmarks dronningstol!

8.

Fra Als til Danevirke,
fra Sli til Ægirs dør
skal Danmarks løver springe
på gyldengrund som før.
Hos angler og hos friser
i genfødt vennelag
skal synges kæmpeviser
om sejrens julidag!

9.

Og hver gang Danmark græder
guldtårer med guldklang,
og hver gang øjet perler
ved liflig vemodssang,
da hvælve rosentelte
dem selv ved havets bred,
hvor Danmarks julihelte
fik deres lejested!

Nicolai Frederik Severin Grundtvig, 1783-1872
Peter Arnold Heise, 1830-1879